

Линията на Главната позиция на дивизията вървеше отъ Мала Рупа (отначало отъ Суха Рупа) по Граничната линия до една точка южно отъ с. Хума, и оттукъ, следъ едно остро вдаване на югъ, къмъ Срка ди Легенъ¹⁾, се връщаше пакъ на Граничната линия, и въ източна посока достигаше к. 626²⁾. Отъ тази висота позицията се отделяше отъ Граничната линия, правеше една чупка на североизтокъ, а после — на изтокъ, отиваше по висотигъ южно отъ с. Горничетъ (к. 183) и, като минаваше въ южната окраина на гр. Гевгели, свършваше до бръга на р. Вардаръ.

Линията на охранението вървеше първоначално на два до седемъ километра южно отъ главната позиция — отъ Срка ди Легенъ, презъ висотата на Гръцкия постъ (южно отъ к. 626), висотата два километра северно отъ Мая Дагъ (к. 321), селата Хаджи Бари Махле и Алчакъ Махле и около три километра южно отъ гр. Гевгели³⁾.

Цѣлата позиция на 5-а дивизия имаше дължина около 25 километра, и бѣ подѣлена на два бригадни участъка: Дѣсенъ — отъ Суха Рупа до к. 626 (включена) и Лѣвъ — отъ политъ на масива 626 до р. Вардаръ.

Дѣсниятъ участъкъ бѣ повѣренъ отначало на 1/5-а бригада⁴⁾, усилена съ 1-и артилерийски полкъ, а лѣвиятъ — на 2/5-а бригада, усилена съ 11-и артилерийски полкъ. 3-а бригада отъ дивизията образуваше резервъ.

Поради това, че бригаднитѣ участъци бѣха много голѣми, бригадитѣ ги заемаха съ двата си полка въ една линия; така щото въ цѣлата позиция имаше четири полкови участъка, които, почти непромѣнени, останаха до края на войната (1918 година).

На 18-и пех. полкъ бѣ повѣренъ участъка отъ подножието на в. 626 (560) до западния край на гр. Гевгели. Вдѣсно се простираше участъкътъ на 2-и пех. Искърски полкъ, а влѣво — този на 20-и пех. Добруджански полкъ.

*

Позицията, която Дивизията укрепяваше, постепенно добиваше по-голѣмо съвършенство и по-опредѣлена форма. Окопитѣ се вдълбочаваха и развиваха, ходове за съобщение се прокопаваха, закрития отъ неприятелския артилерийски огънь се устройваха и др. Все пакъ, обаче, общата укрепителна система нѣмаше онова развитие и онзи отбранителенъ замисълъ, които да отговарятъ на особеноститѣ на позиционната война. Истинско приспособяване

¹⁾ Чрезъ висотитѣ Китки, Голѣма и Малка Яребична.

²⁾ На старитѣ карти и въ описанията тази висота носи к. 560 — така бѣше известна и презъ време на войната.

³⁾ Презъ 1916 год. и презъ пролѣтътъ на 1917 год. охранителната линия източно отъ Гръцкия постъ се оттегли на лѣвия бръгъ на р. Люмница, като само южно отъ Гевгели — т. н. Сеховска позиция — остана на дѣсния бръгъ на рѣката.

⁴⁾ Презъ есента на 1916 год. този участъкъ бѣ заетъ отъ 3/5-а бригада, въ която влизаха 8-и Приморски и 50-и пех. полкове, а по-късно — отъ 49-и и 50-и полкове; отъ 1-а македонска бригада и др.